Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 91/671/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 tons

(2001/C 96 E/29)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 815 endelig udg. — 2000/0315(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 7. december 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Traktatens artikel 153 pålægger Fællesskabet at bidrage til beskyttelsen af forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser med henblik på at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

(2) Med sin resolution [1] af 13. marts 1984 gjorde Europa-Parlamentet den obligatoriske brug af sikkerhedsseler på alle veje, både i byerne og på landet, til en prioritetsforanstaltning. I sin resolution [2] af 18. februar 1986 understregede Europa-Parlamentet behovet for at gøre anvendelsen af sikkerhedsseler obligatorisk for alle passagerer, herunder børn, undtagen i køretøjer til offentlig transport.

(3) Rådets direktiv 91/671/EØF [3] om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler i køretøjer på under 3,5 tons indeholder krav om obligatorisk anvendelse af barnefastholdelsesanordninger for sæder, hvor der er monteret sikkerhedsseler. Direktivet angiver ikke hvilken type barnefastholdelsesanordning, der er passende, og tillader befordring af børn, som ikke fastholdes af en passende barnefastholdelsesanordning, hvis en sådan ikke forefindes.

(4) Udviklingen fremover bør føre frem til strengere regler for anvendelsen af sådanne anordninger, så man bevæger sig hen imod en obligatorisk anvendelse, som nævnt i direktivets artikel 2, stk. 2.

(5) Med Rådets afgørelse 97/836/EF [4] tiltrådte Fællesskabet overenskomsten under FN's Økonomiske Kommission for Europa (ECE) om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter.

(6) Med sin tiltræden accepterede Kommissionen en veldefineret liste over regulativer, som er udarbejdet i henhold til overenskomsten, herunder det, der omhandler godkendelse af fastholdelsesanordninger til børn, som er passagerer i motordrevne køretøjer (barnefastholdelsesanordninger).

(7) Forskningen har vist, at anvendelsen af barnefastholdelsesanordninger kan bidrage betydeligt til at mindske omfanget af kvæstelser ved en ulykke. Risikoen for alvorlige kvæstelser ved en ulykke er syv gange højere for børn, som ikke fastholdes, end for børn, som fastholdes.

(8) Antallet af dræbte børn i biler er forholdsvis lille, hvis man sammenligner med tallene for gående eller cyklende børn, som dræbes i trafikken. Videnniveauet inden for barnefastholdelsesanordninger med god beskyttelse er nu så højt, at dårlige udformninger bliver mindre og mindre acceptable.

(9) Kommissionens direktiver 96/36/EF [5], 96/37/EF [6] og 96/38/EF [7] pålægger tilsammen, at nye køretøjer i klasse M og N (bortset fra de køretøjer i klasse M2 og M3, der er beregnet til befordring af stående passagerer) skal være udstyret med sikkerhedsseler, passende sæder og forankringer til sikkerhedsseler. Da disse køretøjer er udstyret med sikkerhedsseler, synes det rimeligt at kræve, at siddende passagerer anvender dem.

---

[1] EFT C 104 af 6.4.1984, s. 38.

[2] EFT C 68 af 24.3.1986, s. 35.

[3] EFT L 373 af 31.12.1991, s. 26.

[4] EFT L 346 af 17.12.1997, s. 78.

[5] EFT L 178 af 17.7.1996, s. 15.

[6] EFT L 186 af 25.7.1996, s. 28.

[7] EFT L 187 af 26.7.1996, s. 95.

(10) Passagerer i køretøjer i klasse M2 og M3 bør gøres opmærksom på behovet for at anvende deres sikkerhedsseler, når køretøjet er i bevægelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 91/671/EØF foretages følgende ændringer:

1) Titlen ændres således: »om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende obligatorisk anvendelse af sikkerhedsseler og barnefastholdelsesanordninger i køretøjer«.

2) Artikel 1 og 2 erstattes af følgende artikler:

»*Artikel 1*

1. Direktivet finder anvendelse på alle motorkøretøjer i klasse M1, M2, M3, N1, N2 og N3 som defineret i bilag 1 til direktiv 70/156/EØF [1], som er bestemt til kørsel på vej, har mindst fire hjul og har en konstruktivt bestemt største hastighed på over 25 km/h.

2. I dette direktiv forstås ved:

— definitionerne for fastholdelsesanordninger, herunder sikkerhedsseler og barnefastholdelsesanordninger og disses komponenter, de definitioner, der er angivet i bilag I til direktiv 77/541/EØF [2] for køretøjer i klasse M1 og N1

— »bagudvendende« - den modsatte retning af køretøjets normale kørselsretning.

3. Barnefastholdelsesanordninger inddeles i fem »massegrupper«:

a) Gruppe 0 for børn med en masse under 10 kg

b) Gruppe 0+ for børn med en masse under 13 kg

c) Gruppe I for børn med en masse fra 9 kg til 18 kg

d) Gruppe II for børn med en masse fra 15 kg til 25 kg

e) Gruppe III for børn med en masse fra 22 kg til 36 kg.

4. Barnefastholdelsesanordninger inddeles i to klasser:

a) en integreret klasse, der består af en kombination af gjorde eller fleksible komponenter med lukkebeslag, justeranordning, fastgørelsesanordninger og, i nogle tilfælde, en supplerende stol og/eller et kollisionsværn, som kan fastgøres ved hjælp af til systemet hørende gjord eller gjorde

b) en ikke integreret klasse, som kan bestå af en partiel fastholdelsesanordning, som, når den anvendes sammen med en voksensele, der føres rundt om barnets krop, eller når den tilbageholder den anordning, hvori barnet er anbragt, udgør et komplet barnefastholdelsessystem.

_____

([1]) EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1.
([2]) EFT L 220 af 29.8.1977, s. 95.

Artikel 2

1. For køretøjer i klasse M1 og N1 pålægger medlemsstaterne, at alle personer i køretøjer, der kører på vejene, skal anvende fastholdelsessystemer, hvis disse findes. Børn på 12 år eller derover kan anvende den typegodkendte voksensele.

Børn yngre end 12 år skal fastholdes af et barnefastholdelsessystem, som enten er uafhængigt af eller supplerer voksensikkerhedsselen, og som er tilpasset barnets masse som defineret i artikel 1, stk. 3. Hvis barnet er under 12 år, men har en masse på mere end 36 kg, kan en voksensikkerhedssele anvendes.

Børn under tre år må ikke befordres i køretøjer i klasse M1, bortset fra hyrevogne, hvis de ikke er udstyret med passende barnefastholdelsessystemer.

Børn i en bagudvendende sikkerhedsstol må ikke befordres på forsædet i passagersiden af et køretøj med airbag i passagersiden, medmindre airbag'en er deaktiveret.

Hvis der anvendes et barnefastholdelsessystem, skal det være godkendt i henhold til standarden i FN/ECE-regulativ 44.03, dets ækvivalent eller enhver senere tilpasning heraf.

2. For køretøjer i klasse M2, M3, N2 og N3 pålægger medlemsstaterne, at alle personer i køretøjer, der kører på vejene, anvender de monterede sikkerhedsseler.

Passagererne skal oplyses om kravet om at anvende sikkerhedsseler, når de sidder ned, og køretøjet er i bevægelse. De informeres på en eller flere af følgende måder:

— af føreren

— af konduktøren, rejselederen eller en anden person, der er udpeget som gruppeleder

— audiovisuelt (f.eks. en video)

— med tavler og/eller piktogrammer, som er anbragt synligt ved alle siddepladser.«

3) Artikel 4 udgår.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for et år efter dets offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* inden 1. januar 2002. De underretter Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.